

ზომიერი, კეთილი და გმირული, საზოგადოებისა და სახელმწიფოს კეთილშობილი წყობა გამკაცდა...

უკანასკნელი ეპოქის მოქმედებანი საქართველოზე, მისკენ-სამხრეთის ხაზით ვითარდებოდა...

დიდმა ომმა მოახდინა დიდი ცვლილებანი, ღერძი ჩრდილოეთ - სამხრეთისა გადატყდა...

ბრიუსელი ირ. ოთხმეზური

წარსულიდან

ჰქრის და ჰქრის ქარი მოუსვენარი, აზვირთებული მტკვარი გრიალებს...

თქვენ შემავარეთ ენა გმომღერი, და გამიმტკიცეთ გზა ეროვნული...

ბუნებრივ ერი მდიდარი არის და წარსულითაც შესანიშნავი...

ახლო კი გვექონდა ჩვენ გამარჯვება, მოგვიანდებოდა ერის დიდება...

თუ ერის ხმალი გატეხილია?! მარტო გმირები ვერ აწინდებენ...

„კავკასი“-სათვის ჩემი შემოქმედება

მე ორი მცირე წერილი მოვათავსე „კავკასი“-ში, რუსულ ვერსიაში უფრო დიდია...

კვირისა და აქტი. მაშინ იწყებდა მოღვაწეობას ეს უფროსი და მეც განუსაზღვრელი ნდობით...

კავკასიის ერთი კონფედერაციის აზრი დიდი აზრია, იგი ხშირად გამოთქმულა კავკასიის ყველა ერთა პოლიტიკურ პარტიათაგან...

მაგრამ მაღე შევნიშნე, რომ „კავკასი“-ის არ იყო, რაც მე მგონია და მალე შევსწავლეთ მასთან ყველაფერ კავშირი...

ჩვენი ქალისა

თანამედროვე ნაციონალიზმი ცხარე კონფლიქტში კათოლიკურ ან საერთოდ ინტერნაციონალურ ეკლესიასთან...

თექვსმეტი საუკუნის განმავლობაში ხმლითა და ჯვარით იგი იცავდა საქართველოს სახელს და დიდებას...

საქართველო იყო ქრისტიანე მრავალ ბარბაროს მტერთა შუა გამოქვეყნებული და შეუდარებელი...

ქართველებმა ბევრი პოლიტიკური ქარიშხალი და შეუწყვეტელი ომები გადაიტანეს და მინც დამოუკიდებლობა და ქრისტეს სარწმუნოება მტკიცედ შეინახეს...

დღესაც ვაიღვიძა მან გაორკეცებული ენერგიით საქართველოში. როგორც წინა დროსა და საქართველოში უფროსი და მეც განუსაზღვრელი ნდობით...

მდებრებით და სახელმწიფოთა ბედსა სწევებს, საკვირველი არ იქნებოდა, თუ რევოლუციონარი ცოცხალი ნაწილი კონფედერაციის იფიცვებოდა...

კავკასიაში ამ მხრით მდგომარეობა ბევრად უფრო ცუდია, ვიდრე შევიცარიაში იყო და ან არის დღეს...

მაგრამ მაღე შევნიშნე, რომ „კავკასი“-ის არ იყო, რაც მე მგონია და მალე შევსწავლეთ მასთან ყველაფერ კავშირი...

სულ სხვა მოვლენა ადერბეიჯანის ხალხი კავკასიაში: ერთი თურანული, სარწმუნოებით მუსულმანი შიიტო, მოღვმით ნარევი თურანელთა და აღმოსავლეთი კავკასიის ძველ მეციდრთა, ქართველებთან და სხვა კავკასიელებთან შედარებით ახალი ხალხი კავკასიისა, რომელსაც აქ აროდეს შეუქმნია ძლიერი და დღე-გრძელი პოლიტიკური სხეული...

სულ სხვა მოვლენა ადერბეიჯანის ხალხი კავკასიაში: ერთი თურანული, სარწმუნოებით მუსულმანი შიიტო, მოღვმით ნარევი თურანელთა და აღმოსავლეთი კავკასიის ძველ მეციდრთა, ქართველებთან და სხვა კავკასიელებთან შედარებით ახალი ხალხი კავკასიისა...

რბივანი მარტო არ გრძობს თავს არამედ ერთი ორგანიული ნაწილია ერთი კიდე და ცხოველი მართლისა. და სწავს დღეს კავკასიის ადერბეიჯანელმა გულწრფელად: რა არის მისი იმედი, მისი იდეალი...

სამავიგრო ნაკლებია დაბრკოლება ქართველთა და კავკასიელ მთელითა პოლიტიკურ ერთობისა. ჩვენ შორის ნათესაობა მეტია სისხლისა და ოდნე ენებისც...

სომხეთის ნაშთი დღეს კავკასიაშია და ამ მცირე მიწა-წყლის პატრონობით უმცაოფილო სომხობა სრულიად გულახდილად აღიარებს, რომ სომხეთის დამოუკიდებლობა ყოფიერ ერებს, გუბერნიასში მისთვის არ არის ეროვნული საკითხის გადაწყვეტა...

სულ ერთია კონფედერაციულად იქმნება კავკასიის ერთი ურთიერთთან შეკრული მომავალში, თუ სუვერენულ სახელმწიფოებს წარმოადგენენ...

